
Stanowisko Komitetu Radakcyjnego "Palestry" po naradzie w dn. 5-6.IV.1986 r.

Palestra 30/8(344), 68

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

IV.

**STANOWISKO KOMITETU REDAKCYJNEGO „PALESTRY”
PO NARADZIE W DN. 5-6. IV. 1986 R.**

Komitet Redakcyjny „Palestry” po zapoznaniu się — na posiedzeniu w dniu 26 maja 1986 r. — z materiałami i wnioskami z narady korespondentów, odbytej w dniu 5—6.IV. br., zajmuje następujące stanowisko:

1. Spotkanie z korespondentami „Palestry” uważa Komitet Redakcyjny za celowe i pożyteczne. W przyszłości Redakcja powinna organizować je okresowo, chociażby raz jeden w okresie każdej kadencji organów adwokatury. Należy też sięgać do formy spotkań z Czytelnikami, do wywiadów, reportaży z zespołów adwokackich, dyskusji redakcyjnych itp.
2. „Palestra” jest organem Naczelnej Rady Adwokackiej, ale jednocześnie jest pismem zawodowo-samorządowym całej adwokatury. Nie zachodzi potrzeba zmiany podtytułu, gdyż nie ma tu żadnej sprzeczności. Swój rodowód „Palestra” wywodzi od „Palestry” przedwojennej, wydawanej w Warszawie od 1924 r.
3. Poziom pisma i układ poszczególnych numerów jest właściwy. Część naukowa „Palestry” związana jest z praktyką i środowiskiem, a jednocześnie z dorobkiem nauki prawa. Część samorządowa jest odzwierciedleniem problematyki, jaką żyje adwokatura i jej władze samorządowe. Proporcje między tymi częściami są prawidłowe i nie wymagają zasadniczych zmian. Nie znaczy to oczywiście, że poszczególne działy nie wymagają ulepszenia i podniesienia poziomu merytorycznego. W żadnym jednak razie nie wolno dopuścić do „zbiuletowania” pisma, zamknięcia się w ciasnych ramach profesjonalnej praktyki prawniczej i w sprawach wyłącznie samorządu zawodowego. Prawem i obowiązkiem Redakcji jest dokonywanie ostrej selekcji poziomu naukowego i publicystycznego nadsyłanych materiałów i niedopuszczenie do druku artykułów niedojrzałych lub godzących w dobre imię adwokatury i jej samorządu.
4. W dalszym ciągu należy nie ustawać w staraniach o przyspieszenie cyklu wydawniczego i kolportażu „Palestry”. Należy doprowadzić do stanu normalnego, tzn. do ukazywania się miesięcznika w terminach kalendarzowych.
5. Nie należy ustawać w staraniach o to, żeby poszerzyć krąg autorów spośród adwokatów i aplikantów adwokackich. Należy przy tym nadal stosować zasadę preferencji do tych autorów — pod warunkiem, że składane przez nich prace wykazują właściwy poziom. W tym celu Redakcja powinna częściej zwracać się o pomoc w tej sprawie do swych korespondentów terenowych, zespołów adwokackich i okręgowych rad adwokackich. Wydawanie numerów regionalnych jest dobrym przykładem działania na tym polu.
6. Wkłádki, numery regionalne, „Palestra Literacka”, numery monotematyczne są pożyteczne i na odpowiednim poziomie, dlatego też należy je kontynuować.
7. Należy w najbliższym czasie położyć nacisk na tematy samorządowe oraz na problemy etyki i godności zawodu. Redakcja powinna zsynchronizować swoje wysiłki w tej dziedzinie z działalnością organów adwokatury, szczególnie w okresie wyborczym.
8. Redakcja rozważy koncepcję opracowania skrowidza artykułowego za ostatnie 20 lat oraz wydanła go w formie wkłádki.
9. Komitet Redakcyjny postanawia upoważnić Redakcję do przedstawienia powyższych uwag Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej.